

عنوان مقاله:

معناشناسی واژه ی «بغی» در قرآن کریم و ارزیابی آن در ترجمه های معاصر فارسی

محل انتشار:

هفتمین همایش ملی پژوهش های نوین در حوزه علوم انسانی و مطالعات اجتماعی ایران (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

مجتبی بهروزی - استادیار گروه زبان و ادبیات عربی دانشگاه زابل

رویا اویسی - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه زابل

خلاصه مقاله:

انتقال معنا از هر زبان به زبان دیگر، از راه ترجمه امکان پذیر است و این امر جز در سایه ی شناخت درست و کامل زبان مبدا زبان مقصد ممکن نیست این موضوع در مورد مفردات و واژگان قرآنی از اهمیت بسیار بالاتری برخوردار است. هر خواننده از مترجم قرآن انتظار ترجمه ای دقیق و صحیح دارد که این مهم تنها در سایه ی شناخت قواعد و اصول زبان عرب و آشنایی با لغات و کلمات و معنای صحیح آن میسر است. در این میان برخی واژگان به کاررفته در آیات به صورت تک معنی و تک کاربردی نیستند بنابراین نیاز به دقت بیشتر در ترجمه دارند لذا باید این کلمات را با توجه به سیاق آیه و کلمات قبل و بعد آن موردبررسی قرارداد. یکی از کلماتی که مترجمان در ترجمه آن دچار ضعف و تشتت آرا شده اند واژه بغی و مشتقات آن هست پژوهش حاضر باهدف بررسی و شناخت واژه بغی در آیات قرآن؛ با روش توصیفی-تحلیلی پرداخته است و به این نتیجه دست یافته است که یگانه معنای معادل این واژه (گذشتن از حد همراه باطلب کردن) هست که این معنای جامع در ترجمه های آقایان آیتی فولادوند انصاریان الهی قمشه ای و مکارم شیرازی در مواردی رعایت نگردیده است

کلمات کلیدی:

قرآن، ترجمه های معاصر، کلمه ی «بغی»

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1380331>

